

עטרת תפארת

**יוצא לאור ע"י בית המדרש עטרת צבי
ע"ש שר בית הזוהר הרה"ק רבי צבי הירש מזידיטשוב זי"ע**

פנינים יקרים ממורינו הרב שליט"א

וישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם וירד מעשות החטאת העולה והשלמים (שמות ט' כ"ב)

ובדברי ישראל: וירד מעשות החטאת 'וירד' לשון ממשלה כדכתיב (תהילים ע"ב ח') **וירד מים עד ים**, והיינו שכל אחד מישראל ימשול וישלוט ביצרו 'מעשות החטאת' לבלתי **חטוא לה'** אך איך ובמה נשמרים מן החטא - לכך פירש"י **'בברכת כהנים' - בפרנסה וכל טוב שיהיה להם, אז לא יחטאו.** וכן מובא גם בשם ה'אהבת ישראל' זי"ע ומסמיך לזה את מאמר הגמרא (עירובין מ"א ע"ב) עניות מעבירה את האדם על דעתו ועל דעת קונו. ובספר דעת משה מהרה"ק מקאזניץ זי"ע: **ויברכם וירד מעשות החטאת דהברכה הייתה שלא יחטאו וישלטו ביצורם**

וכאשר ראה אהרן ביום שהוקם המשכן **שלולא הכסף והזהב והעשירות שהיו לישראל, לא היה משכן ולא השראת השכינה ולא כל כלי המשכן והמזבח והקרבנות**, לכן ברכם בברכת כהנים בעשירות **'יברכך' שיתברכו נכסיך וכו'** וזהו שאמר בקרא **ויבא משה ואהרן אל אהל מועד** (וראו זאת כנ"ל) לא נתעכבו כלל רק יצאו תיכף **'ויברכו את העם'**.

ובזה גם יובן סדר הכתובים, דקודם כתיב וישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם **ב'ברכת כהנים'**

שהוא ברכת הפרנסה כפי שרש"י מביא בשם המדרש (במדבר ו' כ"ד) **'יברכך' - שיתברכו נכסיך 'וישמרך' - שלא יבואו עליך שודדים ליטול את ממונך**, ולאחר שנתברכו בפרנסה אזי ויבוא משה ואהרן אל אהל מועד ויצאו ויברכו את העם, ופירש"י ויהי נועם וכו' שתשרה שכינה במעשה ידיכם היינו השראת השכינה **כי לזה צריכין פרנסה והרחבה** דאין השכינה שורה מתוך עצבות (שבת ל' ע"ב) וכן איתא בזוהר הק' בפר' אמור על הכתוב בתהילים (ג' ט') **לה' הישועה על עמך ברכתך סלה** דכשישראל מתברכים אזי **לה' הישועה** ולכן על אף שמשה ואהרן באו אל אוהל מועד וביקשו רחמים מ"מ **לא ירדה שכינה עד שנתברכו כלל ישראל על ידיהם** כדכתיב ויצאו ויברכו את העם וירא כבוד ה'. ובנוסף ברכום שתשרה שכינה במעשה ידיכם **שאף שמתעסקין בכסף וזהב מ"מ תמיד תשרה השכינה אצלכם והכוונה תהא לה' יתברך.** ובזה אפשר לרמז בהמשך הכתובים (י' ד') מאת פני הקודש אל מחוץ למחנה, **'פני הקודש'** רומז לקדושת עבודת ה' **'מחוץ למחנה'** רומז לעסק המשא ומתן שהוא בחוץ, ומהראוי שקדושת העבודה יתן כוח והתחזקות לעת התעסקו (בחוץ) במשך היום בעניינים החומריים. וזה מה שאמרו חז"ל **גדול תלמוד שמביא לידי מעשה** שע"י לימודו ומכוח

לזכר עולם יהיה צדיק בעל 'גאון וישכר'
הגאון רבי ישכר בעריש לאבין זצ"ל
בן רבי יצחק יעקב הי"ד - מונקאטש
נ"ג להרה"ק בעל ה"עטרת צבי" מזידיטשוב זי"ע

התורה שהתעסק בה: ידע, ישכיל ויבין איך ומה לעשות במשא ומתן.

ובתורת משה מהחתם סופר זי"ע מסביר זה דקודם לא שרתה שכינה ואח"כ כשמשנה רבינו הצטרף לאהרן ושניהם נכנסו שרתה השכינה משום דלהוריד שפע מן השמים צריך זכות תורה ומשה רבינו הייתה לו זכות זאת דעל ידו ניתנה תורה, וכן דמשה רבינו השיג בדעתו שבכדי להוריד השפע יש צורך בזכות רבים, וכאשר הצטרף לאהרן ושניהם נכנסו הרי כבר היו רבים, וכן מובא בגמרא (תענית ט ע"א) מטר בשביל יחיד דכתיב יפתח ה' לך (לשון יחיד) את אוצרו הטוב, פרנסה בשביל רבים דכתיב הנני ממטיר לכם (לשון רבים) לחם, דשפע פרנסה בא בזכות רבים, ולבד מזה למשה רבינו הייתה זכות של רבים כפי שמביאה הגמ' (הנ"ל) שאני משה כיון דלרבים הוא בעי כרבים דמי.

ומביא בקדושת לוי מהרה"ק מבארדיטשוב זי"ע: כשאדם מאמין שהקב"ה הוא אבינו ויש לו תענוג כשמשפיע טובה לבניו אהוביו עם ישראל, זה האדם אינו חסר כלום וכשיבקש מן הקב"ה לרחם על עמו בוודאי ימלא רצונו ובזה גם אפשר לפרש בקרא: תמים תהיה עם ה' אלוך, אימתי תהיה בתמימות ולא יחסר לך כלום כאשר תהיה עם ה' אלוך.

ומביא עוד בקדושת לוי: על הכתוב וישא אהרן את ידיו דאהרן נשא את עצמו להיות מובדל ומופרש מכלל ישראל, להיות בעצמו ולא להתעסק איתם, לכן לא היה ביכולתו להקריב קרבן ציבור היות ולא היה לו שייכות איתם ולכן לא שרתה השכינה, אכן אח"כ כתיב: ויבוא משה ואהרן אל אוהל מועד ויצאו ויברכו את העם, כלומר שירדו ממדרגתם

ונתחברו שוב עם בני"י ויברכו את העם ואזי כתיב בקרא: וירא כבוד ה' אל כל העם ששרתה עליהם שכינה.

ספה"ק ערבי נחל פר' שמיני

בהקדים מה שכתב בספר 'חסד לאברהם' בעין הקורא נהר נ"ו וז"ל: דע שמסורת הקבלה בידינו מרז"ל שנברא חמישים היכלות של טהרה בעולם היצירה בהיכל אהבה שעומדים שם מחנה מיכאל, וכנגדן נבראו נ' היכלי טומאה שהס"מ מושל בהם, וידוע שאין האדם נידון בבי"ד של מעלה אלא מבין עשרים שנה ומעלה, ומי שנכנס ביום א' של שנתו הכ"א, אם יבחר בטוב וימאס ברע וישתדל לעסוק בתורה ומצוות, אזי בלילה הראשונה כשישן על מיטתו, מיכאל השר הגדול (דניאל י"ב א') שולח מלאך אחד להוליך נפשו ולהכניסה בפתח היכל הראשון, ומכניסה לפניו עד כדי שיעור זכות נפשו, ועל דרך זה בכל לילה ולילה מכניסין אותה יותר בפנים כפי שיעור תורתו ומעשיו, ואם זכה להיכנס להיכל החמישים נעשה בן חורין מס"מ, אבל כל זמן שלא זכה להיכל החמישים אפילו הוא בהיכל המ"ט, יש כוח לאדם בבחירתו שיתגבר היצר הרע עליו להוציאו ממ"ט היכלות הטהרה ח"ו.

ועל ידי שמירת שבת כהלכתו שהיא כלל התורה יוכל להיכנס בכל החמישים שערי קדושה בפעם אחת דע"י שמירת שבת יוצא מכל כוחות הטומאה בפעם אחת ונכנס לקדושה.

וזה סוד מה שאמרו רז"ל (שבת קי"ח ע"ב) אלמלי שמרו ישראל ב' שבתות היו נגאלין, והיינו שהיו באים מיד לשער החמישים אשר שם חירות וגאולה מכל רע וכאמור, אך דווקא שתי שבתות צריך, מטעם שכתבו המפרשים שאין שבת אלא אחר ששת ימי חול כידוע.